

Obecní noviny

MALÉ STRANY A HRADČAN

zdarma

Obecní noviny jsou vydávány Sdružením občanů a přátel Malé Strany a Hradčan. Sledují cíle programového prohlášení tohoto občanského sdružení, aniž by reprezentovaly stanoviska jakékoli politické strany. V zájmu občanů jsou distribuovány poslancům parlamentu, prezidentské kanceláři a městskému zastupitelstvu.

1 / 2002

leden – červen

Malá válka s velkým obrem

Jako obyvatelé Malé Strany sledujeme se znepokojením rozpínavost českých poslanců. Zvedá se vlna odporu. Malá Strana je v ohrožení, to myslíme zcela vážně. Pokud zde ještě zůstaly domy, které nebyly vráceny v restituci, nekoupili si je nájemníci, či v nich není zastupitelský úřad, obáváme se, že si je zabere Poslanecká sněmovna PČR, a to tak že si na zabavený dům odhlasuje zákon, aby tak zabránila odporu občanů.

V dolní, tedy nejstarší části Nerudovy ulice, stojí renesanční palác U zlaté koruny. Býval to majorátní dům Kinských ze Vchynic a současný architektonický výraz získal již v roce 1669. Z rozlehlého objektu, který za minulého režimu využívala Vojenská správa, je z Nerudovy ulice vidět jen malá část, uvnitř bloku se však skrývají dva rozlehlé dvory. Vojáci stačili budovy opravit a omítnout, ale v roce 1989 objekt opustili a ten deset let chátral. V roce 2001 jsme jako sousedé byli vyzváni k účasti na stavebním řízení projektu výstavby bytů pro členy Poslanecké sněmovny. Projekt nám připadal nesmyslný, získání cca 43 bytů za více než 250 milionů korun, nám přišlo jako plýtvání, ale usoudili jsme, že to je problém investora a s rekonstrukcí jsme souhlasili. Na scéně se objevil zpočátku hodný obr jménem Metrostav, který pochopitelně, jak už to v pohádkách bývá, přislíbil klidný a bezproblémový průběh stavby. To jsme ovšem netušili, že obr je velmi hladový. V rámci grandiózně pojatého projektu vyrostla v Nerudově ulici věž betonárky, která po tři měsíce dnem a mnohdy i nocí rachotila a plivala betonovou směs do stovky vrtů, které hloubilo neuvěřitelně hlučné zařízení, připomínající tank z vědeckofantastického filmu. Hluk během dne překračoval hygienické normy a vyděšení cizinci vráželi v oblacích cementu do oranžového monstra. Vrtáky se za-

kusovaly do mimořádně cenné lokality, která velmi pravděpodobně skrývá svědectví o podobě historického opevnění zbudovaného Přemyslem II. a kde se možná nalézají i další

Nový komín v Nerudovce 15

foto: Miloš Sovák

jedinečné památky z 9 století našeho letopočtu. Ty spí svůj věčný sen v nestabilních vrstvách, které vznikly po velkých malostranských požárech a bude tomu tak i nadále, neboť obr je zajal a nám je nikdy nevydá. To by nebylo to nejhorší, velkou neznámou zůstává plíživý, ale prokazatelný pohyb celé fronty domů Nerudovy ulice po písčném, ne-

dostatečně odvodněném svahu. Dříve byl pohyb rovnoměrný a objekty postavené z masné opuky se mu dokázaly přizpůsobit. Nyní ovšem vznikl pevný bod přivázaný betonovými piloty k podkladní skále. Okolní domy se kolem něj začnou lámat. Situaci zhoršily i cementovou vodou zacpané kanály, rozpraskaná vozovka a otřesy těžkých stavebních mechanismů. V našem domě jsme praskliny přelepili lepicí páskou a bedlivě je sledujeme, víme, že obr je stále hladový. Začíná ukusovat z dalšího pořádného krajíce, kterým je lukrativní výstavba podzemní garáže pro více než 60 vozů. Obr neumí moc počítat, když ke čtyřiceti bytům staví tak velikou garáž. Neumí ani plánovat, když mění projekt a vjezd z Jánského vršku přesouvá do Nerudovy ulice. Tak podstatnou změnu s nikým ze sousedů nekonzultuje. Představte si ranní a večerní provoz, až budou poslanecká auta vyjíždět či zajíždět. Asi bude třeba

vyškolit průvodce, kteří tím firmolem v Nerudovce provedou nebohé a přítom tolik potřebné návštěvníky z ciziny. Jediný strom uvnitř bloku, náš milovaný ořech, byl obrem nemilosrdně sežvýkán, ořezán a jeho listy jsou spálené cementovým prachem. Sbíječky začínají svoji symfonii v šest ráno a nechodí spát se slepicemi. Naopak, večer jsou ještě bojovněj-

ší
va
da
ob
v j
zp
vy

Z obsahu:

- XXXXXXXX
- XXXXXXXX

Toto číslo Obecních novin vyšlo s finančním přispěním **Městské části Praha 1** a společnosti **Interpharma Praha, a. s.**

MALOSTRANSKÉ PORTRÉTY

Bohdan Holomíček, Ivan Lutterer, Antonín Malý, Jan Malý, Zdeněk Merta, Jiří Poláček, Stanislav Tůma

**OBEČNÍ
GALERIE
BESEDA**

18. 6. – 8. 9. 2002

Garáže v Nerudovce aneb poslanecká rozpínavost

Zkušenosti nám dávají právo tvrdit, že poslanecká sněmovna je schopna jít tak daleko, že si na zabavený dům odhlasuje zákon, aby tak zabránila odporu občanů. To, co se děje v Nerudově 15, je stav naprosto neudržitelný. Přezíravost námi volených zástupců došla do krajnosti. Poslanci se chovají jako jiný lidský druh, který se nesníží na úroveň „obyčejného“ člověka. Je pro něj zřejmě nepředstavitelné, že by měli bydlet na okraji Prahy a dojíždět. Dáváme poslancům na vědomí, že zásadně nesouhlasíme s jejich záměrem vybudovat z Malé Strany poslanecké ghetto. Svým chováním nás přesvědčili, že kromě vlastního blaha, jim na ničem jiném nezáleží. Pokud by tomu tak nebylo, byly by v Nerudově 15 byty pro občany. Pokud by tomu tak nebylo, nestavělo by se pod domem stání pro 60 vozidel. Důrazně upozorňujeme, že k takovému zpupnému chování nedal poslancům nikdo mandát. Žádáme je, aby se nad svým chováním vůči většině tohoto státu zamysleli a uvědomili si, že žádný strom neroste do nebe.

O tom, že s rozpínáním Poslanecké sněmovny PČR to nebude jen tak, bylo Sdružení přesvědčeno od chvíle, kdy si pro sebe začala zabírat na Malé Straně jeden dům za druhým. A aby si snad občan nechtěl dupnout, učinila si na zabrané domy zákon o svém sídle a hotovo. Mě osobně berou všichni čerti, když si představím, kde zasedal parlament za první republiky. I komunisti byli v porovnání s naší demografickou mocí celkem skromní.

Chťít dnes apelovat na soudnost poslanců je naprosto kontraproduktivní. Už dávno žijí v naší zemi dvě skupiny lidí – MY a ONI. Chimérická je i představa, že snad alespoň o volbách má občan hlavní slovo. To zmiňuji proto, aby si snad někdo z nás nepředstavoval, že to těm, kteří jej vůbec neberou, o volbách sečte. ONI si to naopak po volbách sečtou sami.

Ačkoliv jsem si vztahu, jaký panuje mezi poslancem a voličem, vědoma, musím na stránkách Obecních novin otevřít diskusi na téma stavby luxusního poslaneckého domu s garážemi v Nerudově ulici. Už proto, že bych z té duše ráda předložila panu kancléři vaše názory. Nemyslím si ovšem, že by kvůli nim šel do sebe, ale alespoň, jak doufám, neusne na vavřínech.

Stavební zákon přesně vymezuje, že rekonstruovaný dům musí mít stání pro vozidla mimo veřejnou komunikaci, to je pravda. Ale vzhledem k počtu bytů ve zmíněném do-

mě, je počet garáží zpupnost sama. (Jako pikantnost dávám laskavému čtenáři k úvaze, jak budou ony byty rozdělovány. Totiž – kdo bude mít výhled na dvorek a kdo na Hradčana, příkladně.)

Nedokáží si představit, jak by chtěl investor tu rozhazovačnost zdůvodnit. Když ještě uvážím, že celá rekonstrukce domu určeného pro zcela zbytečné a na hlavu postavené účely, je hrazena ze státního rozpočtu, jediné, co mne napadá, je usedavý pláč. Nebo snad, že bych laskavé čtenáře nabádala k odpovědnosti při odvádění daní, aby si náš intelektuální výkvět mohl vymyslet nějakou další úžasnost.

Podobné jednání nejen, že v lidech posiluje pocit naprosté bezmocnosti a beznaděje, ale i pochybnosti o tom, jakou vážnost v očích poslance vůbec má.

Poslanecká sněmovna se vůči Malé Straně chová zcela stejně jako mnozí majitelé domů, kteří je vybydlují, aby je mohli výhodně prodat k účelům rozhodně ne bytovým.

Už nyní si troufám poslancům, kteří se v Nerudovce usídlí, vzkázat, že bude jen velmi málo Malostráňáků, kteří by měli chuť se na ně usmívat. Vzali jste nám dům, v němž mohl fungovat docela normální lidský život, máte vinu na tom, že se opět zmenšila šance na to, že by Malá Strana měla o několik mrňavých Malostráňáků víc. Já osobně vás za to nemám ráda ani trochu. -ips-

Státní ústav památkové péče
Valdštejnské nám. 3
118 01 Praha 1

Naše občanské sdružení a většina obyvatel Malé Strany jsme pohoršeni průběhem výstavby prováděné Poslaneckou sněmovnou v Nerudově ulici. Obludnost této stavby, která nejen již poškodila naše prostředí, ale poničila historické památky, byla dostatečně popsána v novinách i televizi.

Obracíme se na Vás tímto dopisem se stížností na konkrétní a flagrantní případ porušení památkové ochrany, který musel uniknout jinak bdělým úřadům památkové péče: jedná se o vysoký, zcela nový a nikdy v těchto místech neexistující komín takových rozměrů a v takovém místě, že podstatně porušuje harmonii střech a zakrývá výhled na chrám sv. Mikuláše z dvou nepodstatněji navštěvovaných a každému milovníku Prahy posvátných míst: z výhledu Hradčanského náměstí, u Kajetánky, z Újezdu a z vrchu Seminářské zahrady. Fotografickou dokumentaci přikládáme a žádáme o rychlou nápravu; totiž odstranění shora uvedené zrudnosti. Co je zvláště podivné, je nesmyslnost celé úvahy. Jestliže vůbec byl komín potřeba ve věku turbokotlů, které komíny nepotřebují, pak mohl být navázán na vedlejší kolmý štít. Jsme přesvědčeni, že necitlivé jednání s naší Malou Stranou instalacemi jako tou shora uvedenou, je v rozporu nejen s citem, zdravým rozumem a zodpovědností, ale také s Úmluvou o ochraně kulturního dědictví, kde historický střed Prahy představuje jeden z největších projektů UNESCO (a jehož garantem je naše Ministerstvo kultury), a podle tohoto dokumentu „Jeho svévolné ničení představuje nenahraditelné ochuzení dědictví všech národů světa“.

Kde to je...

Do soutěže z ON 3/2001 jsme obdrželi čtyři správné odpovědi. *Socha sv. Jana Nepomuckého* je na domě *Šporkova 8*. Částku 900 Kč si rozdělí 3 vylosovaní výherci: *Zdeněk Gütter, Mělnická 10, Praha 5, Johana Štědrá, Šporkova 10 a Lidka Gütterová, Mělnická 10, Praha 5*. Blahopřejeme.

Jaroslav Chuchlík připravil další fotografii. Kde se nachází socha *Allegorie Aritmetiky*, která je na dnešní soutěžní fotografii? *redakce*

foto: Jaroslav Chuchlík

Kde to je...

ON 1/2002

31. 7. 2002

Foto pochází z ulice

orientační číslo domu (objektu)

Příjmení, jméno, adresa

Soutěžní kupon nalepte na korespondenční lístek a zašlete na adresu redakce, případně doručte osobně.

Byl jednou jeden dům aneb pohled náhodného kolemjdoucího

V záplavě předvolebních letáků jsem ke své velké radosti našla ve schránce nový časopis Pražan. Nadšení mě však rychle opustilo. Dobře vypadající časopis paní inženýrky Moravcové je nabitý předvolební agitkou nově se rodící strany Věci veřejné. Přesto jsem tam našla článek i o Praze 1. Tam má radost zhasla dočista.

Obsáhlý článek na straně 2 o domě v Hroznové 5 se zabývá – nomen omen – hroznými událostmi a vztahy v tomto koutu Malé Strany. Kořen všeho zla má zde být MUDr. Rajnochová, která si v tomto domě upravila byt.

Investigativní článek ostře kritizuje stavební úpravy, jichž se paní doktorka dopustila a jen okrajově v kontextu připouští, že zřejmě nebyl porušen žádný zákon či vyhláška, dokonce že vše proběhlo pod dozorem památkářů. Neméně sžíravá kritika je namířena na úpravu zahrádky zmiňovaného domu, kterou Dr. Rajnochová realizovala současně se stavbou bytu. Dříve vyhledávaná oáza klidu dnes, po úpravě, nikoho prý k návštěvě neláká. Nejsem obyvatelka zmíněného domu, proto se na zahrádku nedostanu, ale jako Malostráňka vím, že je na ni vidět z Karlova mostu. Pro pořádek jsem se tam vypravila a ejhle – vidím zahrádku zelenou a kvetoucí.

A ještě jedna perlička. V témže domě je dnes služebna Městské policie. Jak dlouho jsme po ní volali! To, že jim vržou vrata a úřad je odmítá namazat, protože „vržou v rámci hlukové normy“, je možná také pomsta doktorky Rajnochové.

V Hroznové 5 nebydlím, o celé kauze nic nevím a MUDr. Rajnochovou znám jen jako lékařku, která mi občas koukne do krku, změří tlak a příjemně profesionálně provede léčbu. Přesto se mě článek dotknul. Ne kvůli aktérům, ale kvůli mimořádné nesolidnosti, s níž byl napsán. Zcela evidentně jednostranný pohled postrádá argumenty druhé strany, naopak oplývá spekulacemi nejhrubšího zrna. A to přes to, že veškeré kritizované aktivity byly nepochybně pod dozorem k tomu příslušných orgánů.

Přála bych novému časopisu i vznikající straně, aby se jim dařilo vyhýbat se podobným takřka pomlouvačným článkům. Nesvědčí to ani o dobrém vkusu ani o dobré vůli věci veřejné měnit.

Terezie Kopečková

Páně ministrovo skleněné memento a psí bouda

Už je to tady! Skleněná věž bude nedílnou součástí Sovových mlýnů a pražské panorama dostane konečně řádný odpich.

Jako ženská od sporáku nemám ten rozhled, proto mi trvalo dlouho, než jsem našla vysvětlení, proč ministr sice vzal nabádání odborníků ve věci stavby věže na vědomí, ale stavbu prosadil, jak by řekl Alois Jirásek – proti všem (odborníkům). Zřejmě pan ministr patří k politikům, kteří se nechtějí spokojit s představou, že budou jen řádkou v zápisech historikových. Jeho ambicí je, nesmazatelně se zapsat do knihy dějin alespoň jedním odstavcem.

Nejsem odborníkem, ale troufnu si mít na skleněnou věž názor. Nepřipadá mi, že se v budoucnu bude dát nazvat povznášejícím dědictvím předků. Při míchání jíšky mně napadlo, že by stálo za úvahu zrušit všechna grémia a komise; snad i památkové ústavy mohou rozpustit. V řadách politiků je tolik moudrých hlav, že můžeme klidně spát, protože oni vědí, co je pro nás nejlepší.

Případ Sovových mlýnů mi připomněl dávné doby socialismu. V podniku se k zásadním otázkám sesedl kdejaký výbor, aby pak bylo přijato rozhodnutí stranické organi-

zace. Dnes je situace analogická. Proč se vlastně zabírá čas lidem, kteří ho jistě nemají nazbyt?

Když ministr ví nejlíp, co je dobře, ráda bych se od něj dozvěděla, jak pojedná psí boudu ve zmíněných mlýnech. Přes Vltavu vyhlížejí Sovovy mlýny malebně, i strany kolmé k řece ujdou. Když procházíte kolem zdi odvrácené od Vltavy, míváte prosklené dveře s ošklivou klikou, jak vypůjčenou z nádražní haly a tady je ten drápanec na kráse. Za dveřmi je „kotec“ pro ovčouny, kteří v mimonávštěvní hodiny hlídají objekt. Sklo je oslantané a zablácené od psích tlap. Protože dveře jsou jediným elementem ve zdi, nikdo si jich nemůže nevšimnout. Pokládám si otázku, proč s celou tou zdí bylo tolik štráchů. Mohla zůstat pomalovaná a zplundrovaná, alespoň by ty uslantané dveře nebyly tak na ráně. A ještě by tam zůstalo hezké zamřížované okno, z kterého má známá kdysi vedla intelektuální pindy s mojí půldruháletou dcerou.

-ips-

Ale paní Koubková, nejste sama

Odpověděl taxikář, který mne vzal z nočního živého rozhlasového vysílání zpátky do Karmelitské, na moje láteření na osud, a hlavně na smůlu, že dům ve kterém žiji už skoro 40 let, má majitele, který jaksi neodpovídá mým představám. Ani já neodpovídám představám majitele. Myslel si totiž, že jazzová zpěvačka je v balíku. Nabídl mě 100 000 za opuštění bytu a nazdar bazar. No jo, ale kam se podít, když mám jak se říká holý zadek? To bylo před rokem, kdy byl vyřčen ortel, že se mám v horizontu jednoho roku vystěhovat. Dva dny nato mě ochrnuly nohy – peroneální para paréza – začla jsem zakopávat a padat. Stresy jsou děsné běsy. Spouštějí se v momentě, kdy je člověku nejhůř. Musím se vystěhovat z místa, které tvořilo mne, a které jsem zčásti tvořila i já. Snad poprvé v životě lituji, že nemám hodně peněz, a dávám zapravdu režisérovi Miloši Formanovi, který říká, že peníze dělají člověka svobodným.

Nestěžuji si na jazz, který moc nenese. Věděla jsem do čeho jdu. Jazz není pop music. V televizi se vyskytuje jen okrajově, a v nočních hodinách. Na většině soukromých rozhlasových stanic, po jazzu též ani

památky. Český občan leckdy ani neví, že existuje jazzová hudba. Musela jsem se proto pousmát, když se mladý pan majitel divil, proč jsem si na nový byt nešetřila už dřív. Chápu, že majitelé domů to též nemají lehké, ale přeci jen zdědili majetek, díky kterému vydělají další majetek a já jim to přeji. Už po roce 1989 se ve vinárně U Vrtbovské zahrady u pana Peterky šuškal, že majitelem našeho domu je ing. Zdeněk Čepek z Turnova. Nevěřila jsem, přesto už v roce 1991 jsem platila nájem novému majiteli a 15. prosince 1992 byla zahájena rekonstrukce domu vinárnou v přízemí, a sklepech. V dubnu 2001 mě oslovili noví majitelé Martina a Petr Čepkovi, že je potřeba opustit byt. Nevím si rady. Na nový byt skutečně nemám, půjčit si nemohu, protože mám svobodné povolání, a žádný sponzor, který by do mě investoval, neexistuje. Majitelé bytů s pronájmem na neurčito, žádají kauci na kterou taky nemám. A kdybych se měla vystěhovat někam na kraj Prahy, kde je levněji, nebudu moci zpívat jazz, protože za taxi bych utratila víc než vydělala. Já vím, nejsem sama.

Jana Koubková

O čem bychom měli vědět...

Zmizí romantická cesta za Rybáři?

Lidé na Kampě se bouří. Na náplavce za Rybáři zmizí romantická cesta s kočičími hlavami, mají být vykáceny nedávno vysazené stromy a po nové silnici budou fičet limuzíny s hosty na vernisáži do galerie v Sovových mlýnech. Jak je to možné, jsem se zeptal zástupce starosty MČ Praha 1 Vladimíra Vihana a vedoucího investičního odboru Ing. Radomíra Dubna.

Praha 1 to vlastně celé iniciovala. S letitým záměrem uzavírat v noci park na Kampě vznikla úvaha na odvedení dopravní obsluhy Sovových mlýnů a restaurace Rybářského svazu mimo vlastní park. Rekonstrukce parku je odložena do zahájení stavby systému protipovodňových zábran, ale novou cestu pro dopravní obsluhu jsme se rozhodli realizovat hned.

Ta cesta je dnes velmi úzká, auto po ní neprojde. Bude se bourat zeď nebo zmizí nedávno vysazené stromy?

Nezmizí, podle odborníků je prý velká pravděpodobnost, že dva stromy, vadící v nejužším místě, bude možné přesadit. Cesta se rozšíří přidáním násypu od vody a dnešní kočičí hlavy rozhodně nezmizí, budou dodlážděny do potřebné šířky. Oba stromy se potom vrátí zpět, jen o něco dále od zdi. Ale jestli přežijí stavbu protipovodňových zábran, to už tak jisté není.

Park na Kampě slouží nejen k posezení a odpočinku. Na koloběžkách a kolečkových bruslích se tu prohánějí děti, trasa patří do systému cyklistických stezek. Všude se povídá o tom, že po rekonstrukci parku mají být cesty mlatové, na nich brusle nepojedou. Navíc se na cestu tu a tam vykaká pejsek.

Projekt, který je připraven, ale ještě o něm není definitivně rozhodnuto, počítá s kultivací zeleně v duchu krajinářského parku a s od-

straněním všech rušivých prvků. Asfaltové cesty, které dnes park protínají, nechťejí památkáři. Proto je hlavní na cestu – ulici U Sovových mlýnů, vedoucí z Kamy – navržena dlažba a to až k bráně uprostřed. Všechny ostatní cesty jsou opravdu navrženy mlatové. V parčíku na Žofině jsou také, mají dobře zhutněné podloží, takže jsou dostatečně pevné a jejich úklid nedělá problémy. Pro cyklisty budou vyhovující, pro jízdu na kolečkových bruslích ovšem nikoliv.

Projekt počítá se zrušením objektu WC včetně přístupové cesty k němu. Částečně zrušena má být souběžná cesta s hlavní cestou, povede souběžně se zdí, a bude navazovat na hlavní cestu několika jezdeckými schody. Od objektu za palácem Úřadu vlády ČR je uvažováno s prodloužením zdi až k Werichově vile, v ní budou vrata umožňující uzavření parku v noci. Zadní plot Werichovy vily má být plaňkový.

V projektu je navrženo zbourání objektu zvláštní školy J. A. Komenského, místo něho počítáme se sportovním hřištěm pro starší školní mládež, ovšem jen v případě, že pozemek získá MČ Praha 1.

Co opuštěný domeček naproti, na břehu Čertovky?

Tento objekt plynáren se musí nejprve zasíťovat, potom uvažujeme o vypsání výběrového řízení na provozovatele.

Ulice Říční se od kostelíku Na prádle až k parku znovu vydláždí, rozšíří se chodníky, přibude šest stromů. Podobně jako MČ Praha 1 upravuje obytné ulice na Starém Městě, chceme upravit i Říční. Tuto část projektu rekonstrukce parku na Kampě snad bude možné realizovat samostatně jako projekt obytné ulice.

Na břehu Čertovky, od počátku kanálu až k mostku do Tyršova domu, bude vybudována pěší cesta – vznikne na nové zdi zapuštěné do vody. V její polovině bude schodiště umožňující přístup k vodě.

To je změn, park na Kampě Malostranáci po skončení rekonstrukce asi nepoznají. Co myslíte, že tomu budu říkat?

Záměry projektu vystavíme od července v informačním středisku na Malostranském náměstí. Jestli se tím rozběhne veřejná diskuse, nebudeme se jí bránit, naopak.

Kolik to všechno bude obec stát?

Cenu za celkovou rekonstrukci parku nejsme schopni říci, všechno záleží na postupu projektu protipovodňových zábran. Nová rampa pro dopravní obsluhu bude stát 2,7 mil. Kč a finančně se na ní bude podílet Technická správa komunikací.

Navíc začne od července úprava horní části Hellichovy ulice – bude zde vytvořeno 17 nových parkovacích míst. V části nad křižovatkou s Újezdem přibude stromová alej, v části k Seminářské zahradě bude navíc vodoteč zásobovaná vodou z Petřína a zaústěná do dešťové kanalizace. Stavební úpravy proběhnou o prázdninách, aby byl co nejméně narušen provoz grafické školy a školky.

-rt-

Filmaři

Rada hl. m. Prahy (RHMP) usnesením 0569 z 23. 4. 2002 ustavila komisi, která měla zpracovat podmínky pro filmovou a televizní tvorbu na území hl. m. Prahy, předsedou komise byl radní Máša. Komise stanovila procedurální a finanční podmínky, které prodjednala s Asociací filmových tvůrců a kterými by se měla řídit komise RHMP pro koordinaci aktivit na území Pražské památkové rezervace (PPR).

Podmínek natáčení v interiéru budov ve vlastnictví hl.m. Prahy se občanů prakticky nedotknou. V podmínkách pro filmování na veřejném prostranství jsou podle mého názoru dva problémy, a to lhůta podání žádosti k vyřízení a cena za nájem plochy veřejného prostranství. Tuším, že pro většinu

produkcí bude lhůta na podání žádosti 30 dnů před vlastním natáčením nepřekonatelný problém, a to i vzhledem k termínům jednání komise PPR. Stejně tak nechápu, je cena za pronájem u Staroměstského náměstí udána 90000 Kč za den, na rozdíl od jiných lokalit, kde je udávána cena za m² a den. Ale jak to bude všechno fungovat ukáže až život.

Co se týká Městské části Praha 1 a požadavku filmařů je situace jednoduchá, většina producentů přiběhne většinou několik dnů před termínem, kdy je možné – vzhledem k jejich termínu natáčení – rozhodnutí vystavit. S Mgr. Karlem Žroutem – vedoucím odboru dopravy a životního prostředí – vedeme společný boj proti ex-

pandujícím filmařům (většinou úspěšný) a jejich představy o velikostech záborů umravňujeme. Občas se ale stane, že filmaři nedodrží všechny podmínky rozhodnutí, ať se to týká velikosti nebo umístění záborů, nebo dodržování nočního klidu. Je třeba podotknout, že v případě rušení nočního klidu je potřeba rychlého zásahu, včetně zadokumentování přestupku policií, pak je možné vést proti přestupci správní řízení. Snažíme se, aby v jednotlivých lokalitách neprobíhalo natáčení v intervalech kratších než 1 měsíc. Na druhou stranu, místní poplatek za filmovou tvorbu je nemalým příjmem MČ.

Pavel Vlach

Co je nového v Městské policii Praha jsem si povídala s Miroslavem Stejskalem.

Než po dlouhé odmlce začneme, sluší se, abych Vám gratulovala k Vašemu zvolení ředitelem Obvodního ředitelství MP Praha 1.

Co se událo v MP od našeho posledního setkání?

Podářilo se vybudovat prostor pro šatny strážníků, což umožnilo navýšit početní stav strážníků na Malé Straně. Především jsme zvýšili počet strážníků – okrskářů. Oproti původním pěti se stav zvýšil o dva okrskáře a v nejbližší době se stav zvýší ještě o další tři okrskáře. Tato organizační změna má za následek, že jsou všechny okrsky na Malé Straně obsazeny každý den v měsíci od 9.00 do 20.30 hodin, což proti původnímu rozdělení okrsků, kdy byl okrsk obsazen jen polovinu dní v měsíci, znamená dost výraznou změnu. V době, kdy okrskáři ve svém okrsku nehlídkují, mají jejich území na starosti hlídkoví strážníci.

Předpokládám, že na konci r. 2002 bude na MS dislokováno 30 strážníků, což by mělo pokrýt potřebu zajištění hlídkové služby.

Osobně vidím jako pozitivní, že se poda-

řilo zabránit přesunu některých negativních jevů, tak jak je známe z pravobřežní části Prahy 1, do oblasti MS. Zejména se jedná o velké skupiny bezdomovců, žebráků, nabídky drog a pohyb drogově závislých, i další pouliční kriminalitu. Přestože se i na MS bezdomovci a žebráci vyskytují, nelze hovořit o závažnější porušování veřejného pořádku tak, jak je tomu například v oblasti Hlavního nádraží a obchodního domu Tesco.

Často se setkávám s otázkou, zda je vozidlům s diplomatickým označením dovoleno porušovat Vyhlášku o provozu na pozemních komunikacích. Je tomu opravdu tak?

Ptáte-li se, zda může strážník nebo policista účinně zakročit proti dopravním přestupkům, jichž se dopustili pracovníci cizích zastupitelských úřadů, odpověď je poměrně složitá. Většina těchto osob je chráněna podle mezinárodní úmluvy určitým stupněm tzv. imunity a pokud se tato osoba při řešení přestupku prokáže jako chráněná osoba, nelze její přestupek prakticky řešit. Někteří pracovníci diplomatických misí tuto skutečnost bohatě využívají.

V závažných případech porušení právních předpisů v oblasti přestupků můžeme napsat stížnost na konkrétního pracovníka na Ministerstvo zahraničních věcí ČR, které projedná

věc na příslušném zastupitelském úřadu. Strážník rozhodně může na místě proti porušování předpisů proti konkrétní osobě zakročit a v protiprávním jednání jí zabránit. Nelze však například na vozidlo diplomatického sboru nasadit botičku, neboť to zákon o obecní policii výslovně zakazuje.

Došlo ke změnám pravomocí městských strážníků?

Vzhledem k tomu, že došlo k velmi podstatnému zvýšení pravomocí strážníků obecních policií, budou moci strážníci od ledna příštího roku účinněji zakročovat proti pachatelům protiprávního jednání a to i v případě dopravních přestupků.

Pokud tedy zákon bude v tom znění, jak jej Poslanecká sněmovna PČR schválila, přijme i Senát a podepíše prezident republiky, lze očekávat výraznou změnu zejména v oblasti nesprávného parkování. Strážníci mají ve zmíněné novele zákona mít možnost nařídit odstranění vozidla, které tvoří překážku silničního provozu na místní komunikaci a také z vyhrazeného parkoviště pro invalidy – vozičkáře.

Protože je odtah velmi citelným opatřením proti neukázněným řidičům, lze předpokládat výrazné zlepšení jejich kázně.

Děkuji za rozhovor.

-ips-

„Dolňáci“ mají v Cihelné ulici novou hospodu – Malostranskou pivnici

O nové Malostranské pivnici v Cihelné ulici jsem si povídala s Daliborem Mlejnským, jednatelem společnosti Hostinec Praha, s. r. o., která pivnici provozuje.

Provozovat na Malé Straně pivnici bylo Vaše vědomé rozhodnutí nebo dílo náhody?

Od roku 1997 jsem provozoval restauraci U Rudolfína a zhruba po třech letech jsem začal uvažovat o tom, že by bylo dobré otevřít ještě jednu hospodu a zcela cíleně jsem hledal prostory na Malé Straně.

Měl jste jasno, jak by nová hospoda měla vypadat?

Od začátku jsem měl představu o hospodě pro štamgasty, tedy pro Malostránáky. Od těch, kteří chodili do Rudolfína jsem věděl, že tady takových hospod mnoho není.

Když jsem se svým nápadem začal vloni zabývat intenzivně a hledal volný prostor, našel jsem v novinách inzerát s nabídkou pronájmu hospody v Cihelné ulici. Jednání však nedopadla, snad pro nejednotnost spolujednatelů. V říjnu však můj přítel přišel s tím, že je hospoda v Cihelné volná.

Naše Malostranská pivnice byla otevřena v lednu letošního roku.

Jak reagovali Malostránáci, chytli se?

Máme každý večer plno a myslím, že je tu Malostránákům dobře.

Proč jste oslovil naše Sdružení a vyzval je ke spolupráci?

Protože Malou Stranu vnímám jako homogenní útvar jak architektonicky, tak lidsky. Od začátku jsem chtěl, aby hospoda plnila funkci kulturního centra. Aby z ní Malostránáci měli něco víc, než jen konzumaci piva.

Chtěl jsem se podílet na společenském životě Malé Strany.

Jak si svůj podíl představujete v realitě?

Na to je zcela jednoduchá odpověď. Naše společnost má v úmyslu jednak finančně podporovat konkrétní projekty, a také se spolupodílet na pořádání akcí.

Beru Vás za slovo. První akcí v nejbližší době je Malování na chodníku.

Malostranská pivnice zajistí dětem koblíhy a nápoje.

Děkuji za příspěvek a za rozhovor.

-ips-

Příběhy našeho rodinného zvěřince

Máte-li doma zvířecího přítele, napište nám příběh, který Vás nejvíc pobavil, překvapil či dojal. Chtěli bychom na stránkách Obecních novin založit stálou rubriku o domácí havěti, abychom se občas také pobavili a přečetli si něco, co nás nezvedá ze židle. Potěšilo by nás, kdyby se o své prožitky se zvířecím kamarádem podělili s čtenáři i děti.

Příběhy v rozsahu jedné stránky strojopisu můžete zasílat: e-mail sopmsh@email.cz, fax: 57 53 39 69, poštou na adresu Sdružení nebo do schránky na dveřích v přízemí Malostranské Besedy.

redakce

Akce, které Sdružení uspořádalo a o nichž jsme nemohli informovat v ON

Milí čtenáři, jsme velice rádi, že byl Sdružení poskytnut grant MČ Praha 1 ve výši 80 tisíc Kč na vydání Obecních novin v letošním roce. Protože naše finanční situace nám neumožnila vydat po novém roce Obecní noviny, podáváme vám informace o akcích ještě z loňského roku až nyní.

Slavnostní rozsvícení Malostranského vánočního stromu na Kampě

Sdružení se v loňském roce rozhodlo, že založí na Kampě tradici Malostranského vánočního stromu. Strom byl darem Městské policie Praha 1 Malostranákům. Jejich to byla zásluha, že byl krásný, huňatý strom za bydlen na Kampě, aby mohl být 2. prosince slavnostně rozsvícen. Krásný, zdobný, ale především festovní stojan pro nás vyrobil pan Roman Kotrč, člen Sdružení výtvarníků Karlova mostu. Výzdobu ruku v ruce provedli členové Sdružení s městskými strážníky (ti nastoupili s elánem po své pracovní době).

Malostranský vánoční strom byl 2. prosince 2001 přivítán za zvuků fanfár v podání studentů Konzervatoře z Maltézského náměstí a slavnostně rozsvícen RNDr. Janou Příhodovou, zástupkyní starosty MČ Praha 1. Čas Adventu byl umocněn zpíváním žáků malostranských škol.

Barokní Vánoce na Malé Straně

Rovněž první akcí tohoto druhu byly 15. prosince 2001 jednodenní Barokní Vánoce na Malé Straně, které Sdružení uspořádalo díky finančnímu příspěvku MČ Praha 1.

Vánoce byly, tak jak jsme si přáli, většinou v režii žáků malostranských škol. Ti obsadili většinu stánků a nabízeli zde své výrobky. Podíleli se i na programu dne spolu se

spolkem Berounští měšťané, zpívajícími sestrami Nehilovými a dalšími. Kromě již zmíněných aktivit si mohli návštěvníci zkusit tradiční vánoční zvyky, podívat se, jak se vyřezávají betlémy, či si koupit vánoční perníčky. Rozhodně velký ohlas mělo v závěru dne vystoupení pěveckého sboru městských strážníků – Strážnický zpěvokol“. Troufnu si tvrdit, že to byl od nich vskutku hrdinský počín, jelikož se obávali reakcí diváků. Ty však byly naprosto jednoznačné – hurónský jásot. Dostalo se mi od nich slibu, že i o letošních malostranských Vánocích vystoupí.

Sdružení vnímalo tuto akci jako „zkušební“, protože s takovým počinem nemělo zkušenosti. Podle ohlasu se můžeme domnívat, že náš nápad byl dobrý, a že bychom v této akci měli pokračovat, což letos máme v plánu. Na letošní akci se opět finančně podílí MČ Praha 1.

Malostranské masopustní veselí

Již druhý ročník Malostranského masopustního veselí uspořádalo Sdružení spolu se Sdru-

žením výtvarníků Karlova mostu a Pražským pouťovým orchestrem dne 20. ledna 2002. I letos průvod maškar zahájil před hostincem U černého vola na Loretánském náměstí, pokračoval ke Krčmě U SEDMI ŠVÁBŮ na Jánském vršku a Staročeské kavárně Národní klub v Thunovské ulici. Končil v Malostranské besedě, kde byl pro děti připraven maškarní bál. O zábavu dětí se staral Pražský pouťový orchestr.

Večer se tentokrát velice vydařil a zásluhu na tom rozhodně má vystoupení Radima Hladíka s Jaroslavem Hutkou. Oba vystoupili za symbolický honorář, za což jim Sdružení ještě jednou ze srdce děkuje. Večer to byl opravdu velice vydařený, podávalo se škarkové sádlo s chlebem a okurkou, což již můžeme považovat za tradiční občerstvení při akcích Sdružení.

-ips-

Malostranské masopustní veselí

foto: Stanislav Tůma

Vajgly

Výkladní skříň středoevropské země vracejí se do Evropy, Královská cesta, ráj turistů. Každý, kdo přijede do Prahy, tudy projde. Tady se prezentuje to nejlepší, co naše země má!

Nudící se mladí lidé v kožených bundách vyfukují z chodníku cigaretový kouř do obličej kolemdoucím a každou chvíli umístí – mistrným cvrknutím – vajgl do spáry v dlažbě ulice. Chodník před obchodem každé ráno pečlivě zametají. A ulice, o ulici se přece stará město, ne?

Prosím povolané, ať mi vysvětlí, jak se „příjem z turistického ruchu“ dostane z pokladny zlatnictví Mostecká č. 22 do rozpočtu MČ Praha 1 a potažmo do výplatního sáčku metaře, který by měl nedopalky z dlažby za město uklízet? Nebo neměl? Stále přibývají a jen dešť a přírodní hnílobný proces je časem trochu zamaskují. -rt-

Náměstí, trhy a plácky staré Prahy

Malostranáků určitě zaujme bohatě ilustrovaná publikace, která je provede po staropražských náměstích, pláckách a tržištích, na nichž se odnepaměti soustřeďoval život města. Vedle významných pražských náměstí, kterými kráčely dějiny a kde se odehrávaly nejslavnější i nejtragičtější události v životě českého národa, tu čtenář najde i místa méně známá, která už smetl čas či zanikla při asanaci staré Prahy na přelomu 19. a 20. století. Každé historické pražské město mělo své hlavní náměstí které si svůj význam zachovalo dodnes. Ještě však před samým zrodem pražských měst vznikala na území Prahy důležitá tržní místa – nejstarší byla zřejmě v blízkosti Hradu, na Vyšehradě, také u jednotlivých kostelů a později u městských radnic. Některé názvy uvedené v knize už v současných seznamech pražských ulic a náměstí nenajdeme, stále však žijí v pově-

domí Pražanů – Vaječný trh, Havelský trh, Valentinské náměstí...

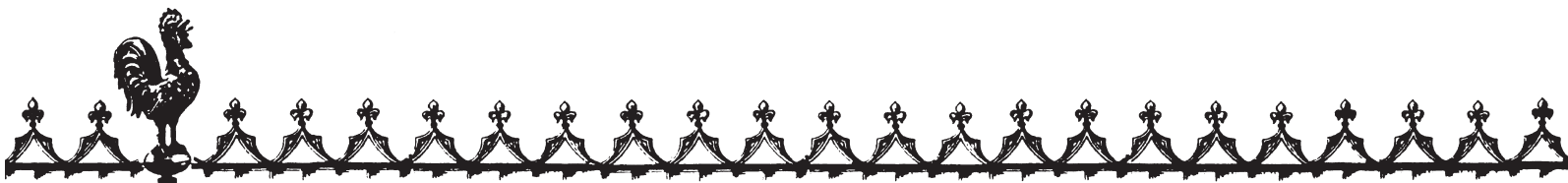
Se všemi památnými místy – ulicemi, náměstími a domy – jsou spojeny osudy jejich obyvatel. Stále tu žijí lidé se svými starostmi a radostmi – a také o nich vypráví tato kniha.

Kromě velkého množství historických snímků je publikace doplněna souborem uměleckých fotografií Stanislava Tůmy, doprovázených textem Alexandra Lukeše, které odhalují neznámé a překvapivé pohledy na Hradčany a Malou Stranu – z oken lidí, kteří zde našli svůj domov. Publikaci lze koupit v knihkupectví paní Řezáčové Vysoký dům, U Lužického semináře 15.

Autor: Antonín Ederer

Editor: Pavel Augusta

Váz., A4, 160 str., přes 300 čb obr. a fotografií, cena 168 Kč

Na vánočním trhu **Barokní Vánoce na Malé Straně** bylo též vybráno 5.565,10 Kč na dobročinné účely – ve prospěch vodících psů pro nevidomé.

Na vánoční akci finančně přispěla **Městská část Praha 1** a dále ji podpořily **děti malostranských škol, Městská policie Praha 1, Agentura Pro vás, Sdružení výtvarníků Karlova mostu, Krčma U sedmi švábů, Berounští měšťané a studenti Vyšší**

pedagogické školy Svatá Ján pod skalou.

•••

Děkujeme za výraznou pomoc při realizaci: **VOJANOVY SADY – Jindřich PAVLIŠ INTERPHARMA Praha, a. s. MALOSTRANSKÁ ZELENINA na Tržišti AGENTURA PROVÁS RYBY–DRŮBEŽ–ZVĚŘINA Karmelitská ul., Milan ZEMAN**

Zlata HLADÍKOVÁ

Robert RADOSTA

Kostýmy a masky zajistili **Martin a Dana SVOBODOVI, Dana GOLDOVÁ a děti.**

•••

Petřínská rozhledna slaví 111 let! Dne 24. března 2002 byla po rozsáhlé oprave

Malostranské masopustní veselí

foto: Stanislav Tůma

Nová galerie na Kampě

Dne 24. 06. 2002 bude otevřena slavnostní vernisáž dětských prací galerie Sdružení výtvarníků Karlova mostu. Tato nově zrekonstruovaná galerie má jako své motto „CO SE NA MOST NEVEJDE“ a bude se orientovat na rozsáhlejší tvorbu výtvarníků z Karlova mostu. Všechny občany, kteří se zajímají o kulturní dění na Kampě tudíž touto formou srdečně zveme dne 24. 06. 2002 od 18 hod do Galerie na Kampě (bývalé Keramo) na vernisáž dětských výtvarných prací, kterou pořádáme ve spolupráci Městskou částí Praha 1, mateřskými a základními školami na Praze 1. Součástí vernisáže bude krátký kulturní pro-

gram a předání věcných cen nejlepším oceněným mladým výtvarníkům. Výstava potrvá do 30. 06. 2002 a bude posléze nahrazena výtvarnými díly jejich starších kolegů a doufáme, že v blízké budoucnosti i dalšími mladými výtvarníky, kteří se již v útlém věku na těchto námi pořádaných akcích formují. Věříme, že se nám našim působením v této nejkrásnější lokalitě Prahy podaří vytvořit klidnější a malebnější prostředí naší Malé Strany. Za **SDRUŽENÍ VÝTVARNÍKŮ KARLOVA MOSTU** vás tímto srdečně zvu.

Roman Kotrč,

mluvčí SVKM a malostranský občan

Složenky...

Letos se zpožděním se vám opět dostávají do rukou složenky. Dovolujeme si požádat o zaplacení členských příspěvků do konce května t. r. Výše příspěvků se nemění. Základní minimální výše příspěvku činí 250 Kč. Příspěvek členů bez vlastních příjmů, důchodců, studentů, osob na mateřské dovolené apod. je 50 Kč.

Zaplacení členského příspěvku znamená pro Sdružení především velmi důležitý akt členské podpory. Počet členů je důležitý při

úředních jednáních... Pochopitelně, že ani finanční stránka není zanedbatelná, neboť Sdružení stále „bojuje o finanční přežití“ a nebyt sponzorů, grantů a dalších forem podpory, nevíme, jak by Sdružení existovalo! Členské příspěvky jsou tedy jen jednou z více položek, zabezpečujících chod Sdružení. A přesto že se ani zdaleka nejedná o hlavní finanční zdroj, je i tento příjem pro chod Sdružení důležitý...

Děkujeme za úhradu!

P.C.

vě slavnostně otevřena naše milá „mladá dáma“, petřínská rozhledna. Po dlouhých letech je opět zpřístupněn i její spodní ochoz. V suterénu rozhledny navíc přibyla nově instalovaná muzeální expozice „českého génia“ Járy da Cimrmana nazvaná „Génius, který se neproslavil“. Dále je zde malá expozice připomínající historii vzniku rozhledny postavené v rámci Jubilejní výstavy r. 1891 F. Prášílem a informativní část věnovaná Klubu českých turistů. Otevřeno je denně do 18 ho-

Migréna

Bolesti hlavy bývají většinou označovány jako migréna. To však zdaleka neplatí pro všechny bolesti hlavy. Příčiny bolestí hlavy mohou být různé.

Bolesti hlavy může způsobovat vysoký krevní tlak, infekční onemocnění nebo mozková cévní příhoda. Příčina může být i v oblasti krční páteře.

Migréna může být vyvolána stresem, nedostatkem spánku, hladem nebo nedostatkem tekutin či vlivy hormonálními, ale i změnou počasí. Migréna je často dědičná. Samotná příčina migrény není zcela objasněna a projevuje se jako specifický typ bolesti hlavy, u kterého nejsou prokázány změny na mozku a výsledky provedených vyšetření jsou normální.

Při záchvatu migrény dochází ke změnám elektrické aktivity mozku a ke změnám průtoku krve některými mozkovými cévami. Záchvat může vyvolat změna počasí, některé druhy jídel a nápojů, nedostatek spánku, stres, u žen změny hormonů během cyklu. Někdy přijde bolest jako by sama bez zjevného vyvolávajícího momentu.

Migréna je charakterizována silnou záchvatovitou bolestí hlavy postihující často jednu polovinu hlavy, která může být doprovázena zvracením nebo pocitem na zvracení. V některých případech předchází zrakové vjemy s přecitlivělostí na hluk a světlo. Bolesti trvají často od šesti do sedmdesáti dvou hodin. Zhoršují se při tělesné námaze.

Jestliže trpíte silnými bolestmi hlavy, nepodceňujte je a obraťte se na svého lékaře. Ten určí, zda se jedná o migrénu, či jiný typ bolesti hlavy a vhodně zahájí léčbu, která může zabránit rozvoji záchvatu migrény. Tato nemoc neohrožuje život postiženého, dokáže mu však život značně znepríjemnit. Velice potěšitelné je, že moderní medicína umí toto onemocnění úspěšně léčit.

MUDr. Blanka Rajnochová

Výstavy v Obecní galerii Beseda

Miloslav Troup (1917–1993) Obrazy

Na přelomu roku byla v OGB otevřena výstava obrazů akademického malíře Miloslava Troupa. Autor, původem z Hořovic, po svých pražských studiích ihned po II. světové válce dále pokračoval ve studiu na uměleckých školách ve Francii, kde též po ukončení studia i několik let samostatně působil. Po návratu do Prahy se věnoval volné malbě a grafice, užitému umění – realizované návrhy vitráží a tapisérii, propagační grafice a především pak knižní ilustraci. Výstava v OGB představovala autora výběrem obrazů. Byla zahájena 4. prosince 2001 pány Arnoštem Goldflamem a Vlastimilem Tetivou a přístupná byla až do 13. ledna 2002. Její uspořádání bylo možné díky podpoře těchto

vepsal autor četným zájemcům do knihy osobní věnování. Uspořádání křestu finančně podpořil **restaurant U Vladaře**.

František Volf

(1897–1983) Výběr z díla

V pondělí 21. ledna 2002 zahájil Josef Brukner výstavu jihočeského rodáka z Třeboně, Františka Volfa. Odborný a pracovní záběh autora byl velmi široký, působil jako pedagog, autor učebnic, redaktor, editor, spisovatel, folklorista, malíř a ilustrátor a to jak v Čechách tak na Slovensku. Výstava v Besedě ukazovala útlý průřez autorova bohatého malířského díla prezentovaného zde obrazy z různých období s vyšším zastoupením tvorby pozdější. Otevřena byla až do 17. února 2002. Na její uspořádání finančně přispěli **Hlavní město Praha, Městská část Praha 1 a Knauf Praha, s. r. o.** Děkujeme za podporu. Zvláštní poděkování též patří paní **Marii Volfové a rodině Honzákových**.

Křest knihy Kam běží modrá liška

foto: Petr Cílek

Jubilanti S.V.U. Mánes

foto: Petr Cílek

přispěvatelů: **Hlavní město Praha, Městská část Praha 1, Knauf Praha, s. r. o., Samuelson Lighting Prague, Agentura ProVás, Miloš Klikar**. Partnerem výstavy byla Česká pojišťovna, která výstavu pojistila. Všem děkujeme za jejich podporu!

V rámci této výstavy též proběhl ve středu 9. ledna 2002 za přítomnosti autora **PhDr. Andreje Gjurice** křest v reedici po osmnácti letech vydané knihy něžně lidských pohádek o Malé Straně **Kam běží modrá liška**. Po křtu, který společně provedli kmoři knihy Eva Kantůrková a Robert Radosta, pravou a napančovanou vodou z Čertovky, se v sále zhaslo a promítaly se fotografie z konfrontace autora s malostranskými i přespolními „nadpřirozenými“ bytostmi. Další věrohodnosti uváděné foto-reportáží přidala skupinka sudiček, které neočekávaně vtrhly do galerie, aby již dospělé knize alespoň dodatečně vložily do vínku své sudby. Po uklidnění v sále ještě

Jubilanti S.V.U. Mánes

Výstava byla pořádána ve spolupráci se Spolkem výtvarných umělců Mánes. Jejím kurátorem byl sám „Čas“, neboť zastoupení byli ti členové S.V.U. Mánes, kteří v letošním roce slaví své „kulatiny“ či „půlkulatiny“, tedy ti, kteří se narodili v letech končících na číslici 2 či 7.

Výstavu zahájili dne 4. března 2002 pánové Eduard Schleger a Václav Špale, členové předsednictva S.V.U. Mánes. Na výstavě, bylo zastoupeno plno autorů zvuč-

ných jmen a ke shlédnutí byly obrazy i plastiky, a to až do „apríla“. Na její realizaci finančně přispěli **Hlavní město Praha, Městská část Praha 1, Knauf Praha, s. r. o.**

Cosi v krajině

Alena Beldová, Martin Ceplecha

Společnou výstavu dvou výtvarníků zahájila v pondělí 8. dubna Magdalena Juříková.

Alena Beldová zde představila obrazy s motivy z Breataně. Kromě malby se též angažuje v oblasti textilního designu a autorské keramiky. Taktéž přednáší na uměleckých školách.

Martin Ceplecha uvedl v OGB ukázkou své sochařské tvorby. Realizace jeho děl jsou ke shlédnutí mj. i v Tunisu a Francii. V Praze mj. spolupracoval na replice velkého žulového státního znaku památníku na Vítkově. Dále nalezl uplatnění jako ilustrátor a věnuje se též restaurování.

Výstava, na kterou finančně přispěli **Hlavní město Praha, Městská část Praha 1, Jiří Netáhlík a belda jewelry**. *P.C.*

Cosi v krajině

foto: Petr Cílek